

AKLINDAN DÜŞÜNCELER GEÇEN ÇOCUK

Rabia Gülcan Kardeş

Bazen siz de kafanızın içinde hiç susmayan biri olduğunu düşünür müsünüz? Diline bir şarkı takıldığı zaman durmadan onu söyleyen, bazen felaket tellallığı yapan ama bir şekilde hiç susmayan biri... *Aklından Düşünceler Geçen Çocuk* basit ama anlamlı ve bizi sonra olacaklar hakkında heyecanlandıran bir girişle başlıyor. Beraber okuyalım:

*Rosalinde'nin çorabında delik var
Rosalinde'nin dizinde sargı var
Rosalinde'nin elinde uğurböceği var
Rosalinde'nin boynunda kolye var
Rosalinde'nin aklında düşünceler var*

*Anne çoraptaki deliği görüyor
Baba dizindeki sargıyı
Kedi elindeki uğurböceğini
Büyükanne boynundaki kolyeyi
Ama aklındaki düşünceleri kimse görmüyor
"Böylesi daha iyi" der Rosalinde*

Düşüncelerimizi kimse göremiyor ama onlar her zaman yanımızda. Ve aslında atacağımız adımları onlar şekillendiriyor. Küçük bir kızken bile. Kitap sekiz hikayeden oluşuyor. Okula giderken uyanmakta zorlanan, bir şeyler kaybolduğunda ona sorulan, en yakın arkadaşı ile kavga eden ama barışabilen küçük kız Rosalinde ve bu sekiz hikayede onun sıradan günlerine, aklından geçen düşüncelere tanık oluyoruz. Bu düşünceler kimi zaman fantastik bir sıçrayışla bizi alıp götürse de hiç öyle aman aman solduğumuz atmosferden uzaklaşmıyoruz. Rosalinde aşağıda aslanlar beklerken ip üzerinde yürüyorken bile, sınıfa geri döndüğümüzde nerede olduğumuza dair şaşkınlık yaşamıyoruz. Bu sanırım iyi bir kurgu, metnin ayaklarımızı biraz yerden kesmesi ama bütünü aklımızı başımızdan almaması ile ilgili.

Rosalinde bazen hırçın, huysuz davranıp, pekala küfür sayılabilecek sözler ediyor. Hatta bir yerdeki tanım -polisler ve uzun bacaklar hakkındaki- içimdeki kırmızı lambayı yandıracaktı nerdeyse! Bir çocuğun hayatında maalesef bu ve benzeri tanımlar, olaylar var muhtemelen ama bir çocuk kitabında olmalı mı emin değilim. Bir diğer mevzu ise Rosalinde'nin kendi ölümünü çare olarak düşünmesi oldu. Annesinin ona "manyak mısın, delirdin mi!" babasının "Sabah sabah senin gibi zehir saçan korkunç cüceler de hiç çekilmez" dediği bir gün öyle üzülmüştür ki, ailesinin

aklına başına getirecek tek şeyin ölüm olduğunu düşünür. Bu hikaye çokça ünlem işareti benim için.

Pembe yapraklı ıhlamur ağacı yani Rosalinde (çünkü Rosa pembe demek.. linde de ıhlamur ağacı) toplumsal cinsiyetçilikten şikayetçi. Sınıfta herkes "ilerde kızların farklı meslekleri olacağını söylüyor: Öğretmen, hemşire, kuaför, satış elemanı, sekreter, çocuk doktoru..." Fakat Rosalinde bu meslekleri seçmek istemez. Çünkü Rosalinde bir kaleci olmak istiyor. Kızlara sadece bazı mesleklerin uygun görülmesi ve erkeklerin zeka, güç vs konularında onlara üstünlük taslamaları eleştiriliyor. Fakat yazar bunu yaparken bir yandan da kızlara layık görülen diğer meslekleri biraz hafife alıyor. Rosalinde büyük anne ve büyük baba ve kedinin de dahil olduğu bir ailede yaşayan tek çocuk. Kafasının üzerinde bir kuş yuvası (olduğuna dair hayali) var. Ve bu yuvada cıvıldaayan kuşları... Büyükleğin hayatı çelişki dolu, biraz sıkıcı, bol bol öğüt içeren bir hayat olsa da bu yaşta aklından geçen düşünceleri, hayalleri onun hayatını kolaylaştırıyor gibi.

Bol ödüllü, çok sayıda esere imza atmış Christine Nöstlinger Türkiye'de de azımsanmayacak bir okuyucuya sahip. Kitabı, yazarın "Lollipop" kitabını da tercüme eden Necdet Neydim Türkçe'ye kazandırmış. ■

Aklından Düşünceler Geçen Çocuk
Christine Nöstlinger
Çev. Necdet Neydim
Gümüşçi Kitaplığı